

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/631/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210510
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210510.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táni Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/188/2012-91 zo dňa 22. mája 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I). Žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II).

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa rozsudkom vo veci samej domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 1.045 eur. Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uviedol nesprávny úradný postup Okresného súdu Liptovský Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej vedenej súdnym exekútorom pod. sp. zn. EX 6276/2009.

Z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 3Er/644/2009 mal súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, so sídlom v I., Y. XX, v jeho konaní vedenom pod. sp. zn. EX 6276/09 dňa 27.08.2009 okresnému súdu doručil žiadosť o udelenie poverenia v exekučnej veci. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava zo dňa 01.06.2009, sp. zn. SR 02923/09, vykonateľný dňa 18.06.2009. Okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 21.01.2010 a požiadal Stály rozhodcovský súd dňa 20.10.2010 o zapožičanie jeho spisu sp. zn. SR 02923/09. Následne bolo exekučné konanie uznesením zo dňa 22.11.2010, zastavená v časti podľa § 57 ods. 2 a § 58 Exekučného poriadku v spojení s § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pretože exekučným titulom bolo priznané právo nedovolené plnenie. Toto uznesenie bolo spolu s poverením na vykonanie exekúcie doručené súdnemu exekútorovi aj právnomu zástupcovi oprávneného (žalobcu pozn. odvolacieho súdu) dňa 29.11.2010, odvolanie voči nemu nebolo podané. Súd postupoval podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 a poznamenal, že uvedené ustanovenie zakotvuje lehotu 15 dní od doručenia žiadosti na písomné poverenie exekútora, nie aj na jeho doručenie exekútorovi. Pri vydávaní poverenia súd postupoval v súlade so slovenskou aj európskou spotrebiteľskou legislatívou so všetkou opatrnosťou, preto požiadal aj Stály rozhodcovský súd o zapožičanie jeho spisu za účelom zistenia súladu exekučného titulu so zákonom a výsledkom jeho skúmania bolo čiastočné zastavenie konania v časti exekučným titulom priznaného zákonom nedovoleného plnenia a neskoršie právoplatné vyhlásenie

exekúcie za neprípustnú. Po preskúmaní všetkých náležitostí, bolo poverenie vydané dňa 21.01.2010. Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku bolo nevyhnutné vykladať tak, že uvedená lehota neplatí v prípade ak je exekučným titulom rozsudok rozhodcovského súdu.

Žalobca nepreukázal základnú podmienku zodpovednostného právneho vzťahu, porušenie právnej povinnosti exekučným súdom, ktoré malo spočívať v nesprávnom úradnom postupe. Nepreukázal ani vznik škody, kauzálny nexus medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Žalobca nepreukázal výšku tvrdenej majetkovej škody a odôvodnenie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch spočívalo len v teoretických možných následkoch.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), podľa ktorých žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaný náhradu trov konania nevyčíslil a z obsahu spisu trovy konania nevyplývali, súd rozhodol tak, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal o nej rozhodol. K tvrdeniam žalovaného nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Okresný súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Ako žalujúca strana nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k nim vyjadriť, ani možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávaní veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietku žalobcu, že okresný súd nemohol v prejednávaní veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 22.05.2014. Právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 16.05.2014, ktorý o odročenie pojednávania požiadal elektronickými prostriedkami dňa 22.05.2014, teda v deň pojednávania. V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. teda boli splnené podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko žiadosť o odročenie pojednávania nebola podaná včas.

K odvolaciemu dôvodu, že rozhodoval vylúčený sudca odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2013 č. k. 6NcC/46/2013-16, ktorým konajúca sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/188/2012. S odkazom na vyššie označené uznesenie Krajského súdu v Žiline potom neobstojí ani námietka žalobcu, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol

oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalobcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil i so závermi prvostupňového súdu, že nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie z dôvodu nepreukázania základu nároku zodpovednosti žalovaného za vznik škody. S prihliadnutím na skutočnosť, že odvolacie námietky neboli podané proti výroku o trovách konania, eventuálne žalovaný proti tomuto výroku odvolanie nepodal, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu tieto boli vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.